



THE LATEST TRUE CRIME
PODCAST OBSESSION ENDS WITH
A PERFECT FINAL EPISODE

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:

Holly Jackson

GOOD GIRL, BAD BLOOD

Originally published in English by Farshore,
an imprint of HarperCollinsPublishers Ltd,

The News Building, 1 London Bridge St, London, SE1 9GF under the title:
GOOD GIRL, BAD BLOOD

Copyright © Holly Jackson 2020

Translated under licence from HarperCollins Publishers Ltd

The author asserts the moral right to be acknowledged as the author of this work.

Translation Copyright © 2024 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-05169-8



Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

**DOBRA
DEVOJKA,
ZLA
KRV**

HOLI DŽEKSON

Prevela Jelena Stanković

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2024.

Za Bena,
I svaku verziju tebe tokom
proteklih deset godina



Blekfild lejn

Sikamor roud

Old Farm road

Vajvil road

Lodž Vud

Tudor Lejn

Vest vej

Vajvil road

Romer klouz

Bikon klouz

Martinsend vej

Ejkers end

Barouz Vud

Grouv Plejs

Prilez gimnaziji Kilton

Štundani put

Komon road

Litt Kilton park

Kros lejn

Litl Kilton

Haj strit

Reka Kilborn

A413

Blövd botom

Elvud Plejs

Hog Hill

Sidar vej

Čerč strit

Ten Vud

A413

Čalk roud

Hajmur

POSLE I PRE

Čovek bi pomislio da zna kako izgleda ubica.

Da njihove laži imaju drugačiju teksturu; neku jedva primetnu promenu. Glas koji se steže, izoštrava i postaje neravan dok istina teče kroz naoštrene ivice. Pomislili biste da je tako, zar ne? Svi pomisle da bi primetili. Ali ne i Pip.

„*Velika je tragedija kako se sve završilo.*“

Sedela je preko puta njega i gledala u te umilne, borama oivičene oči, dok je telefon između njih beležio svaki zvuk, cmizdravo šmrk-tanje i nakašljanje. Verovala je u svaku reč.

Pip je prelazila prstima po polju osetljivom na dodir i ponovo vraćala audio-dokument na laptopu.

„*Velika je tragedija kako se sve završilo.*“

Glas Eliota Vorda ponovo je odjeknuo kroz zvučnike i ispunio njenu zamračenu sobu. I njene misli.

Stani. Klikni. Ponovi.

„*Velika je tragedija kako se sve završilo.*“

Preslušala je ovu rečenicu najmanje stotinu puta. Možda čak i hiljadu. I nije pronašla ništa, nikakvo odavanje niti promenu u tonu dok je plovio kroz laži i poluistine. Čovek kojeg je nekada gledala gotovo kao oca. Ali i Pip je lagala, zar ne? Mogla je da govori sebi kako je to učinila da bi zaštitila ljude koje voli, ali nije li upravo isti razlog naveo i Eliot? Pip je potisnula taj glas u glavi; istina je izašla na videlo, ili makar većina istine, i to je ono što je bitno.

Nastavila je da sluša, došavši do dela od kojeg joj se dizala kosa na glavi.

„*Mislite li da je Sal ubio Endi?*“, upitao je Pipin glas iz prošlosti.

„... bio je divno dete. Ali, ako uzmemo u obzir dokaze, jednostavno sve ukazuje na njega. Koliko god mi to pogrešno zvučalo, moram reći da smatram da je jeste ubio...“

Pipina vrata se brzo otvoriše ka unutra uz jak tresak.

„Šta to radiš?“, prekinuo ju je glas iz sadašnjosti, praćen kežom zato što je odlično znao šta je radila.

„Uplašio si me, Ravi“, rekla je razdraženo i nagnula se napred kako bi isključila audio-snimak. Ravi više nikada nije morao da čuje glas Eliota Vorda.

„Sediš tu u mraku i slušaš to, a ja sam te uplašio?“, rekao je Ravi i upalio svetlo, pustivši da mu se žuti sjaj ogleda u tamnoj kosi koja mu je pala na čelo. Pogledao ju je sa izrazom lica koji bi je uvek pridobio, pa je bilo nemoguće da je ne nasmeje.

Odgurala se na stolici sa točkicama. „Kako si uopšte ušao?“

„Tvoji roditelji i Džoš su taman izlazili noseći izvrstan tart od limuna.“

„A, da“, reče Pip. „Obavljaju komšijsku dužnost dobrodošlice. Jedan mladi par se uselio u kuću Čenovih ovde u ulici. Mama je obavila prodaju. Grinovi... ili možda Braunovi, ne mogu da se setim.“

Bilo je neobično pomisliti da druga porodica živi u toj kući, da se novi životi oblikuju tako da ispune taj stari prostor. Pipin prijatelj Zak Čen je oduvek živio tamo, samo četiri kuće dalje od Pip još otkako se sa pet godina uselila ovde. Nije to bio pravi oproštaj; i dalje ga je viđala u školi svakog dana, ali su njegovi roditelji odlučili da više ne mogu živeti u ovom gradu nakon *svih problema*. Pip je bila sigurna da su i nju gledali kao deo tih *problema*.

„Uzgred, večera je u sedam i trideset“, rekao je Ravi, a glas mu se najednom nespretno spoticao o reči. Pip ga pogleda; nosio je najsvetčaniju košulju koju je posedovao, pa ju je još i upasao u pantalone, i... Je li to obuo nove cipele? Kada joj je prišao, osetila je i miris losiona, ali je najednom zastao i nije je poljubio u čelo, niti joj razbarušio kosu. Umesto toga je seo na krevet i počeo da krši prste.

„Što znači da si došao skoro dva sata ranije“, frknula je Pip.

„Pa... da.“ Nakašljao se.

Zašto se ponaša ovako neobično? Bio je ovo prvi zajednički Dan zaljubljenih otkako se poznaju, a Ravi im je rezervisao sto u restoranu *Sirena*, koji se nalazio van grada. Pipina najbolja prijateljica Kara bila je uverena da će Rav ove večeri pitati Pip da mu bude devojka. Rekla je da se slobodno može kladiti u to. Pip je od same pomisli osećala da joj nešto buja u stomaku i šalje joj vrelinu pravo u grudi. Ali možda se ne radi o tome: Dan zaljubljenih je takođe bio i Salov rođendan. Da je nadživeo osamnaestu, Ravijev stariji brat danas bi napunio dvadeset četiri godine.

„Dokle si stigla?“, pitao je Ravi i pokazao glavom prema laptopu, na kojem je program za uređivanje zvuka *Odesiti** prekrivao ekran zubatim plavim linijama. Te plave linije sadržale su čitavu priču. Od početka, do samog kraja njenog projekta; svaka laž, svaka tajna. Uključujući i njene.

„Završeno je“, reče Pip i spusti pogled na novi USB mikrofon koji je priključila na laptop. „Sve sam obavila. Šest epizoda. Morala sam da iskoristim efekat za smanjenje buke na nekoliko telefonskih intervjua zbog kvaliteta snimka, ali je sve odrađeno.“

A u zelenoj plastičnoj fascikli pokraj mikrofona nalazili su se obrasci za saglasnost koje je svima poslala. Svi su bili potpisani i vraćeni, te je tako imala dozvolu da koristi intervjue u svom podkastu. Čak je i Eliot Vord potpisao saglasnost u svojoj ćeliji. Dvoje ljudi je odbilo: Stenli Forbs iz lokalne novinarske redakcije i, naravno, Maks Hejstings. Ali Pip nisu bili potrebni njihovi glasovi da bi ispričala priču; ispunila je te praznine unosima iz svojih beležaka, koje je pre-snimila u vidu monologa.

„Već si završila?“, pitao je Ravi, iako nije bio zaista iznenađen. Poznao ju je možda bolje nego iko drugi.

Prošlo je samo nekoliko nedelja otkako su stali pred sve u školskoj sali i ispričali šta se zapravo dogodilo. Ali mediji i dalje nisu valjano predstavili priču; čak su se i sada držali svojih uglova jer su bili čistiji i uredniji. A slučaj Endi Bel bio je sve samo ne uredan.

* Eng.: *Audacity*. (Prim. prev.)

„Ako želiš da nešto bude urađeno kako treba, moraš to uraditi sam“, reče Pip i pogleda u svoje zubate audio-snimke. U tom trenutku nije bila sigurna da li to izgleda kao početak ili kraj nečega. Ali je znala šta je od ova dva sama priželjkivala.

„Pa, šta dalje?“, upita Ravi.

„Izvezem datoteke sa epizodama, ubacim ih na *Saundklaud** jednom nedeljno prema rasporedu, a zatim kopiram RSS platforme za podkast kao što su *Ajtjuns* ili *Stičer*. Ali nisam baš sve završila“, rekla je. „Moram da snimim uvodnu špicu preko pesme koju sam pronašla na *Audio-džanglu*. Ali, da bi se snimila uvodna špica, potreban je naslov.“

„Ah“, reče Ravi i proteže se, „i dalje smo bez naziva**“, leđi Fic Ejmobi?“

„Jesmo“, odgovorila je. „Suzila sam izbor na tri opcije.“

„Da čujem“, reče Ravi.

„Neću, bićeš zloban.“

„Neću“, izgovorio je ozbiljno, sa naznakom osmejka.

„U redu.“ Pogledala je u beleške. „Prva opcija je *Uvid u pobačaj pravde*. Št... Ravi, vidim da se smeješ.“

„Zevnuo sam, kunem se.“

„Pa, ni naredna opcija ti se neće svideti, zato što se zove *Pregled zatvorenog slučaja: Endi Bel...* prestani, Ravi!“

„Šta... izvini, ne mogu da se suzdržim“, rekao je i smejao se dok mu suze nisu navrle. „Samo... pored toliko talenata koje poseduješ, jedna ti stvar manjka, Pip...“

„Manjka?“ Okrenula se u stolici kako bi ga pogledala. „Nečega mi *manjka*?“

„Da“, odgovorio je i uzvratio joj ledeni pogled u pokušaju. „Namazanost. Potpuno si nenamazana, Pip.“

„Nisam nenamazana.“

* Eng.: *Soundcloud* – platforma za distribuciju i deljenje muzike. (Prim. prev.)

** Igra reči: *title* na engleskom znači *naslov*, ali i *titula*. (Prim. prev.)

„Moraš privući ljude, moraš ih zainteresovati. Da u naslov staviš reč poput *ubiti* ili *mrtav*.“

„Ali to će onda biti senzacionalizam.“

„I to je upravo ono što ti je potrebno kako bi ljudi slušali“, reče Ravi.

„Ali sve moje opcije su tačne i...“

„Dosadne?“

Pip ga je pogodila žutim markerom.

„Potrebno ti je nešto što se rimuje, ili neka aliteracija. Nešto...“

„Namazano?“ upitala je, oponašajući mu glas. „Onda ti smisli naslov.“

„*Lice ubice*“, reče Ravi. „Ne, čekaj, Litl Kilton... možda *Gradić ubica**?“

„Fuj, ne“, reče Pip.

„U pravu si“, rekao je Ravi, pa ustao i počeo da šeta. „Ti si zapravo ona jedinstvena stvar koju prodaješ. Sedamnaestogodišnja devojka koja je rešila slučaj od policije odavno smatran zatvorenim. A šta si ti?“ Pogledao ju je i začkiljio.

„Manjkava, očito“, rekla je glumeći razdražljivost.

„Učenica“, reče Ravi naglas. „Devojka. Projekat. Hm, šta kažeš na *Projekat ubistvo i ja*?“

„Hm.“

„Okej...“ Grizao je usnu, što je probudilo leptiriće u Pipinom stomaku. „Znači, nešto sa *ubistvo*, *mrtav* ili *ubiti*. A ti si Pip, učenica i devojka koja je dobra u... jebote“, rekao je najednom i razrogačio oči. „Imam ga!“

„Šta?“ upitala je.

„Bukvalno ga imam“, rekao je, isuviše zadovoljan sobom.

„Šta to?“

„*Kako ubijaju dobre devojke*.“

„Neeeee.“ Pip odmahnu glavom. „Loše je, previše nametljivo.“

„O čemu pričaš? Savršeno je.“

* Eng.: *Little Kill Town* – igra reči. (Prim. prev.)

„Dobra devojka?“ rekla je skeptično. „Za dve nedelje punim osamnaest godina; neću doprinositi sopstvenoj infantilizaciji.“

„Kako ubijaju dobre devojke“, rekao je Ravi onim dubokim glasom koji se koristi za reklamiranje filmova, pa povukao Pip sa stolice i okrenuo je prema sebi.

„Ne“, rekla je.

„Da“, uzvratilo je, pa je uhvatio za struk, putujući prstima prema njenim rebrima.

„Nema šanse.“



Kako ubijaju dobre devojke, recenzija: opsesija najnovijim podkastom o pravom zločinu završava se zastrašujućim krajem

Bendžamin Kolis, 28. mart



Ukoliko još niste poslušali šestu epizodu podkasta *Kako ubijaju dobre devojke*, odmah skrenite pogled. Slede opisi koji će otkriti završetak.

Naravno, mnogi od nas znaju kako se ova misterija završila nakon što je prošlog novembra eksplodirala po svim vestima, ali se u ovoj priči ne radi samo o pronalaženju ubice. Prava priča serijala *Kako ubijaju dobre devojke* leži u čitavom procesu, od detektivskog predosećaja jedne sedamnaestogodišnjakinje o zatvorenom slučaju – ubistvu tinejdžerke Endi Bel, koje je navodno počinio njen dečko Sal Sing – sve do neverovatne mreže mračnih tajni koje otkriva u

svom gradiću. Osumnjičeni koji se konstantno smenjuju, gomila laži i preokreta.

U poslednjoj epizodi, koja nas privodi kraju, svakako ne manjka preokreta dok Pip obelodanjuje šokantno otkriće da je Eliot Vord, otac njene najbolje prijateljice, zapravo bio osoba koja je Pip slala preteće poruke tokom njene istrage. Neoborivi dokaz njegove umešanosti je i trenutak u kom Pip počinje da razotkriva zlo oko sebe. Ona i Ravi Sing – Salov mlađi brat i kolega detektiv na ovom slučaju – pomislili su da bi Endi Bel mogla biti živa i da ju je Eliot sve vreme držao zatočenu. Pip se sama suočila sa Eliotom Vordom i dobijamo čitavu priču koju čujemo od Eliota lično. Zabranjena veza između učenice i profesora, koju je navodno započela Endi. „Ako je to istina“, razmišlja Pip, „mislim da je Endi želela da pobegne iz Litl Kiltona, posebno od oca, koji je, prema navodima izvora, navodno bio sklon kontrolisanju i psihičkom zlostavljanju. Endi je možda pomislila da joj gospodin Vord može obezbediti mesto na Oksfordu kao i Salu, i da tako može pobeći od kuće.“

Noć uoči nestanka Endi je otišla u kuću Eliota Vorda. Usledila je rasprava. Endi se saplela i udarila glavom o sto. Ali, kada se Vord vratio sa kutijom prve pomoći, otrčala je u noć i nestala. Kada je tokom narednih dana zvanično proglašeno da je Endi nestala, Eliot Vord se uplašio, misleći da je sigurno preminula od povrede glave i da će ga policija povezati sa zločinom kada u nekom trenutku pronađu telo. Jedina prilika koju je imao bila je da policiji pruži ubedljivijeg osumnjičenog. „Plakao je dok mi je govorio“, rekla je Pip, „kako je ubio Sala Singa.“ Vord se pobrinuo da sve izgleda kao samoubistvo i tako podmetnuo dokaze da policija pomisli kako je Sing ubio devojku, a zatim i sebe.

Ali nekoliko meseci kasnije Vorda je zaprepastilo kada je ugledao Endi kako mršava i čupava hoda pokraj puta. Ipak nije umrla. Vord nije smeo da joj dozvoli povratak u Litl Kilton, te je tako završila zatočena čitavih pet godina. Međutim, usledio je neverovatan preokret: osoba u Vordovom stanu nije bila Endi Bel. „Mnogo je ličila na nju“, tvrdi Pip, „čak joj je i rečeno da je ona Endi.“ No zapravo se radilo o

Ajli Džordan, osjetljivoj mladoj ženi sa smetnjama u razvoju. Eliot je sve to vreme ubeđivao sebe – i Ajlu – da se radi o Endi Bel.

Ovo je ostavilo otvoreno pitanje o tome šta se dogodilo *pravoj* Endi Bel. Naša mlada detektivka je i ovde pretekla policiju. „To je učinila Beka Bel, Endina mlađa sestra.“ Pip je saznala da su Beku napastvovali na jednoj kućnoj žurki (poznatije kao *propast* žurke) i da je Endi na tim žurkama prodavala drogu, uključujući i rohipnol, za koji Pip smatra da je igrao ključnu ulogu u napastvovanju Beke. Dok je Endi *te noći* bila sa Vordom, Beka je navodno u sestrinoj sobi pronašla dokaz da je Maks Hejstings kupovao rohipnol od Endi i verovatno bio Bekin napadač (Maksu će uskoro biti suđeno za nekoliko silovanja i seksualnih napastvovanja). Ali Endi po povratku nije imala reakciju kakvoj se Beka nadala; Endi je zabranila sestri odlazak u policiju, zato što bi to stvorilo nevolje i samoj Endi. Počele su da se raspravljaju i gurkaju, sve dok Endi nije završila povraćajući bez svesti na podu. Endina obdukcija – urađena prethodnog novembra, nakon što joj je telo najzad pronađeno – pokazala je da „otok mozga nastao nakon udarca glave nije bio smrtonosan. Iako je nesumnjivo izazvao gubitak svesti i povraćanje, Endi Bel preminula je od gušenja tako što se udavila u sopstvenoj bljuvotini.“ Beka se skamenila i navodno gledala sestru kako umire, isuviše zaprepašćena i ljuta da bi joj spasla život. Sakrila je njeno telo zato što se uplašila da joj niko neće poverovati da je u pitanju bio nesrećni slučaj.

I eto našeg kraja. „Bez filtera i anđela, samo tužna istina o tome kako je Endi Bel preminula, a kako je Sal Sing ubijen i predstavljen kao njen ubica, u šta su svi poverovali.“ Pip u svom oštrom zaključku izdvaja sve koje smatra odgovornim za smrt ovo dvoje tinejdžera, te tako imenuje i krivi: Eliota Vorda, Maksa Hejstingsa, Džejsona Bela (Endinog oca), Beku Bel, Hauarda Bauersa (Endinog dilera), kao i samu Endi Bel.

Kako ubijaju dobre devojke poleteo je na prvo mesto *Ajtjunsove* liste sa svojom prvom epizodom pre šest nedelja i očito planira da se tu i zadrži neko vreme. Poslednja epizoda je objavljena sinoć, a slušaoci već priželjkuju i drugu sezonu ovog uspešnog podkasta. Ali

Dobra devojka, zla krv

u svojoj izjavi okačenoj na veb-sajtu, Pip izjavljuje: „Bojim se da su moji detektivski dani odbrojani i da neće biti druge sezone *KUDD*. Ovaj slučaj me je umalo dokrajčio; uvidela sam to tek kada sam se našla na drugoj strani. Postao je nezdrava opsesija koja je dovela u opasnost i mene i sve oko mene. Ali ću dovršiti *ovu* priču, te ću snimiti sve novosti o suđenju i presudama umešanih strana. Obećavam da ću biti ovde do poslednje reči.“



MESEC DANA KASNIJE

